

متن پرسش

استاد گرامی سلام و وقت بخیر: در ادامه سوال ۳۰۶۳۶: برای این موضوع تفالی به قرآن زدم این آیه آمد: «وَأَعْلَمُوا أَنَّ فَيْكُمْ رَسُولَ اللَّهِ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِنَ الْأَمْرِ لَعَنِتُّمْ» با تشکر از پاسختون، خداوند شما رو پایدار نگه دارد. قسمت آخر پاسخ شما واقعا دل آدم رو می شکنه «مشکل را با روی کارآمدن دولت قدرتمند باید حل کرد، نه با عبور از انقلاب اسلامی.» امیدوارم هیچگاه ما را در صف و راه افرادی که برای عبور از انقلاب تلاش می‌کنند قرار نگیریم. مشکلی که اینجا باز به ذهنم رسید اینست که بالاخره اگر فردی باشیم که در بعضی/بسیاری موارد انتقاد داشته باشیم (صحیح یا غلط، از روی جهالت و یا مقداری تحقیق شده) در این روش، از چه خطوط قرمزی باید احتیاط کنیم؟ بالاخره ممکنه جوانی و خامی برایمان مشکل درست کنه پس سوال اصلی: چطور ممکنه هم منتقد بود و هم تا پای جان پای انقلاب و رهبری ایستاد؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: آری! انقلاب اسلامی ناکام نیست، ولی ناتمام است. به نقص‌ها انتقاد داریم تا از آن‌ها بگذریم و به اهداف مقدسی که زمین ما را به آسمان معنویت متصل می‌کند، برسیم. شهدا را گم نمی‌کنیم، سخنان نایب الامام در روز بعثت راه‌گشا بود. موفق باشید